

RESUMÉ

„BEZVÝHRADNÝ HISTORIK“ ? O HABITU A GENERACI MEDIAVISTY HEINZE ZATSCHEKA (1901-1965)

Karel Hruza

Autor aplikuje pracovní termíny „generace válečné mládeže“ (Kriegsjugendgeneration) a „generace bezvýhradnosti“ (Generation des Unbedingten), které do výzkumu soudobých dějin na příkladu funkcionářů nacistického režimu zavedli Ulrich Herbert a Michael Wildt, na tehdejší humanitní vědce, v tomto případě především historiky. Na příkladu v Praze a Vídni vyučujícího Heinze Zatscheka (1901-1965) se mu daří ukázat, jak se z tohoto mediavisty i díky určitým generačním charakteristikám stal „bezvýhradný historik“. V článku jsou přitom rozebrány předpoklady daného vývoje, mimo jiné Zatschekova dalekosáhlá politizace směrem k přesvědčenému zastánci nacismu. Autor dále jasně demonstruje, které – seriózní vědci již neodpovídající – pracovní výstupy z tohoto vývoje vzešly. Navíc pak také dokládá, jaké profesní a politické kontakty Zatschek pěstoval, aby mohl realizovat své působení jako „bezvýhradný historik“.